

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

Č. j.: VS 9/007/002/2015-50/SPR/406

V Praze dne 27. února 2015

Vážený pan
J. K., nar. ...
adresa trvalého pobytu

Počet výtisků: 2
Výtisk č.:
Počet listů: 3

Doporučeně

ROZHODNUTÍ
o odmítnutí žádosti

Ředitel odboru správního Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky, jako věcně příslušný orgán povinného subjektu (Vězeňská služba České republiky - Generální ředitelství) ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „povinný subjekt“), v záležitosti žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o svobodném přístupu k informacím“), podané panem J. K. (nar. ..., trvalý pobyt ...) prostřednictvím elektronické podatelny dne 13. února 2015 a zaevidované povinným subjektem pod čj. VS 9/007/001/2015-50/SPR/407, v níž se domáhal sdělení informací „*souvisejících s uzavíráním smluv o nájmu prostor nemovité věci za účelem zajištění služeb - provozování kantýny*“ (v jednotlivých organizačních jednotkách Vězeňské služby České republiky), **rozhodl takto:**

Žádost o poskytnutí informace se odmítá,

v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, a na základě ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze kterého vyplývá, že povinnost povinného subjektu poskytovat informace „*se netýká vytváření nových informací ani dotazů na budoucí rozhodnutí*“.

Odůvodnění

Povinný subjekt v rámci řízení o žádosti podané panem J. K., nar. ..., *adresa trvalého pobytu* (dále jen „žadatel“), posoudil právní stav a konstatuje, že povinnosti organizační složky státu při hospodaření s majetkem stanoví zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o majetku“).

Z ustanovení § 14 odst. 1 a 2 a § 27 odst. 1 a 2 zákona o majetku vyplývá, že majetek musí být využíván účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a výkonu stanovených činností; jiným způsobem lze majetek použít nebo s ním naložit pouze za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem anebo tímto zákonem. Organizační složka si musí počínat tak, aby jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku.

Věc nebo její část, kterou dočasně nepotřebuje k plnění funkcí státu nebo jiných úkolů v rámci své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti, možno přenechat do užívání právnické nebo fyzické osoby. Obdobně možno postupovat v případě, že tím bude dosaženo účelnějšího nebo hospodárnějšího využití věci při zachování hlavního účelu, ke kterému organizační složce slouží.

Z dotazu žadatele v bodě 1. je zřejmé, že požaduje informaci s obsahem „*uvedení doby nájmu smluv o nájmu prostor nemovité věci (kantýn) ve všech 36 zařízeních, které v současnosti Vězeňská služba České republiky pronajímá.*“.

V návaznosti a v jednotě s předchozím se žadatel v bodě 2. dále domáhá sdělení, „*zda lze nájemní vztah prodloužit podle ustanovení § 27 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů*“. Současně se výslovně požaduje „*uvedení počtu roků tohoto prodloužení*“ ke každé jednotlivé organizační jednotce Vězeňské služby České republiky samostatně a zvlášť. Vyjádřeno slovy žadatele „*u všech 36 smluv o nájmu prostor*“.

Z hlediska skutkového stavu je nesporné, že se vyžaduje zaslání nikoliv existujícího statistického přehledu, na jakémkoliv nosiči již zachycené informace ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, naopak, povinný subjekt by žádané informace musel teprve vytvořit jako údaje (informace) zcela nové, které, kromě jiného, z hlediska své zákonné působnosti pro plnění úkolů Vězeňské služby České republiky nepotřebuje.

Vhodno dodat, že dikce § 27 zákona o majetku státu nezakládá povinnost organizační složky státu, potažmo Vězeňské služby České republiky, přenechat nepotřebný majetek dočasně do užívání jiné osoby. Stanoví se toliko oprávnění k takové dispozici.

V této souvislosti povinný subjekt dále posoudil právní úpravu v ustanovení § 2 a § 14 odst. 5 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. Z těchto plyne, že povinný subjekt informační povinnost nemá, pokud se žadatel domáhá zodpovězení dotazů na názory, budoucí rozhodnutí nebo by naplnění informační povinnosti muselo předcházet vytvoření takových informací jako informací nových, anebo pokud jsou požadovány údaje, které nespadají do jeho působnosti.

Povinný subjekt po provedeném posouzení skutkového a právního stavu a správním uvážení dospěl k závěru, že jest naplněn důvod pro odmítnutí žádosti podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, v němž se stanoví, že „*povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací*“.

Za takovou novou informaci považuje vyhledání (mimořádně rozsáhlé) a soustředění údajů, jejich utřídění a vytvoření účelové sestavy podle kritérií, jak jsou konkrétně a přesně zadána žadatelem o poskytnutí informace. Tím by se jednalo o zpracování nové jednorázové detailní analýzy, znamenalo by to odevzdání výstupu ve formě statistického přehledu ve věci

přenechání „kantýn“ do užívání právnické či fyzické osoby.

S ohledem na fakt, že otázky jsou stanoveny kumulativně a nemá-li povinný subjekt k dispozici data pro poskytnutí informace k bodu 1., je reálně dána překážka vyhovění žádosti vyjádřené v bodu 2.

Na základě shora vyjádřené právní argumentace a uvedených důvodů pro odepření informace, jichž se žadatel domáhal, proto povinný subjekt rozhodl, jak jest ve výroku uvedeno. V souladu s právní úpravou zakotvenou zákonem o svobodném přístupu k informacím bylo poskytnutí informace odmítnuto.

Povinný subjekt tím tak rozhodl shodně s uznávanou judikaturou (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. září 2010, čj. 4 As 23/2010-61): *„Žádosti, v nichž se žadatelé domáhají poskytnutí informací, které buď neexistují, nebo žádosti o vytvoření nové informace, sdělení budoucího rozhodnutí nebo sdělení názoru povinného subjektu ve smyslu ust. § 2 odst. 4, musejí být v případě nevyhovění požadavku vyřízení odmítnutím podle § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím“*.

Mgr. Tomáš Procházka
ředitel odboru správního
Generálního ředitelství Vězeňské služby České republiky
v z. Jaroslav Bauer